

Uredništvo: Marija Smiljanić
Novinarska skupina

Suradnici: učitelji i učenici OŠ Ivo Kozarčanin

Adresa škole:

Osnovna škola Ivo Kozarčanin

Tomislava Bogića 2

44450 Hrvatska Dubica

Telefon: 044/525-540

E-mail ured@os-ikozarcanin-hrvatskadubica.skole.hr

Web adresa škole:

<http://os-ikozarcanin-hrvatskadubica.skole.hr/>

Zahvaljujemo svim učiteljima i učenicima škole koji su pomagali pri stvaranju *Mladog duba* broj 2!

SADRŽAJ

Uvodna riječ	1
Pregled događanja u prosincu	2
Mladi i u sedamdesetoj	5
Maskenbal	10
Valentinovo	11
Dan materinskog jezika	12
Dan ružičastih majica	13
Zagrli za rijetke	14
Suradnja s knjižnicom	15
Učini obr(a)t	17
Projekt Drugi	18
Uskrs	19
Izlet u Lonjsko polje	20
Mala škola	21
Eko kutak	22
Zelena čistka	23
Akcija skupljanja papira	24
Projekt Solum una Una	25
Eco – School Global Scrapbook	27
Majčin dan	28
Haiku	30
Osmaši	31
Una kao inspiracija	32
4. razred	33
Radovi učenika	34

Uvodna riječ

Dragi čitatelji,

u vašim je rukama *Mladi dub*, školski list OŠ Ivo Kozarčanin. Ponosno vam predstavljamo drugi broj *Mladog duba* (dosad je izlazio samo jednom godišnje) te se nadamo da smo i ovim brojem ispunili vaša očekivanja. U prikupljanju informacija pripomogli su učitelji i svi učenici škole, te dio mještana Hrvatske Dubice. Posebno zahvaljujemo našoj sumještanki Ankici Đurđević koja je sudjelovala u projektu „Drugi“ te pomogla u prikupljanju informacija o razvoju škole u Dubici.

Ovim brojem zatvorit ćemo školsku godinu 2015./2016., a stranice koje su pred vama donose priče, događaje i zanimljivosti iz života naše škole. U prvom dijelu *Mladog duba* broj 2 prisjetili smo se događaja iz prosinca nakon priredbe za Svetog Nikolu održane 4.12. Početak nove godine obilježio je projekt *Mladi i u sedamdesetoj* koji provodimo ove školske godine. Projektom se obilježava 70. godišnjica postojanja osnovne škole na području Hrvatske Dubice. Bitno je napomenuti da je godina određena prema postojećoj dokumentaciji koju škola posjeduje, a postojanje škole seže mnogo dalje u prošlost. Istraživanjem arhiva, knjiga (vrijedan izvor bila je monografija Katice Delić *Hrvatska Dubica u slici i riječi*) te materijalima i kazivanjima djelatnika i mještana došli smo do podataka koje smo predstavili u ovom broju.

Drugi dio *Mladog duba* posvećen je obilježavanju brojnih prigodnih datuma i događaja. Učenici nižih razreda organizirali su maskenbal. Valentinovo je obilježeno plesom u školskoj dvorani. Učenici 4. razreda s učiteljicom su obilježili Dan ružičastih majica, a učenici 8. razreda Dan materinskog jezika. Svi učenici nižih razreda zanimljivom fotografijom sudjelovali su u kampanji „Zagrli za rijetke“. Važan dio predstavljaju i brojni ekološki projekti koje smo uspješno provodili tijekom godine. Mjesto u ovom broju našli su i osmaši te polaznici Male škole. Prisjetili smo se i uspješne suradnje s Narodnom knjižnicom i čitaonicom „Ivo Kozarčanin“. Spomenuli smo priredbu učenika 2. razreda povodom Majčinog dana, izlet u Krapje te posjet kinu u Novskoj. Posebnu pozornost, kao i uvijek, posvetili smo literarnim i likovnim radovima učenika kojima završavamo ovaj broj *Mladog duba*.

Pregled događanja u prosincu

Božićna čarolija u Hrvatskoj Kostajnici

Učenici nižih razreda posjetili su Božićnu čaroliju u Hrvatskoj Kostajnici na brdu Djed gdje su sudjelovali u zanimljivim radionicama. Izrađivali su božićne ukrase, pjevali božićne pjesme, razgledavali punktove i Djedovu kolibu, a na kraju su se susreli i s Djedom Božićnjakom s kojim su podijelili svoje blagdanske želje.

Božićni koncert

Prigodnim čestitkama učenici članovi KUD-a *Jeka* pozvali su učitelje na božićni koncert u Hrvatskom domu u Dubici. Na jednosatnom koncertu posjetitelji su uživali u pjevnim, plesnim i tamburaškim točkama s božićnom tematikom. Gosti na jednosatnom koncertu bili su članovi KUD-a *Bistra* koji su izveli međimursku koreografiju te dvije pjevne točke. Svi prisutni bili su oduševljeni nastupima, čemu je svjedočio i glasni pljesak nakon svake točke.

Na satu engleskog jezika učenici 7. razreda izradili su prigodne plakate.

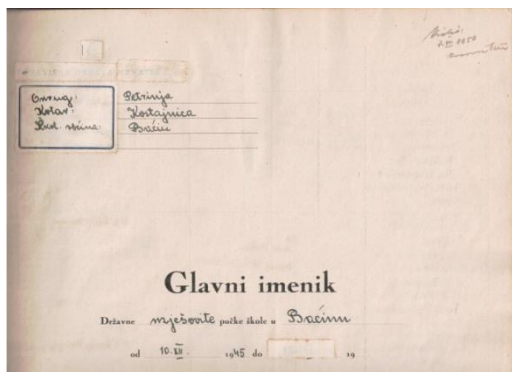

Učenci 6. r. mogu se pohvaliti stripovima koje su izradili na satu hrvatskog jezika.

Mladi i u sedamdesetoj

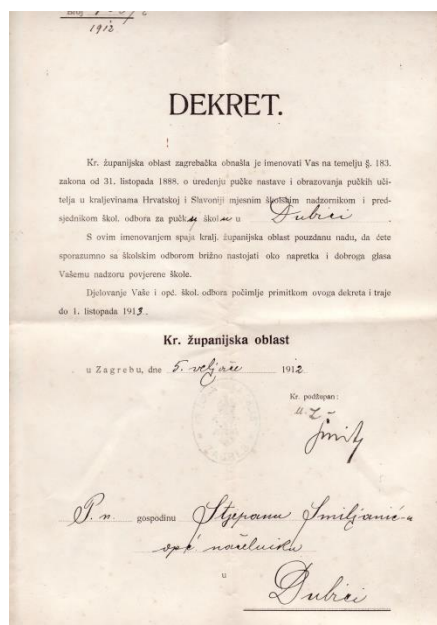
Mladi i u sedamdesetoj naziv je projekta kojim ove godine obilježavamo 70. godišnjicu postojanja škole na području Hrvatske Dubice prema postojećoj dokumentaciji (slika 1).

Slika 1 Glavni imenik mješovite pučke škole u Bačini (područna škola)

Dubica je među prvim gradovima u Habsburškoj Monarhiji imala crkveni ustroj školstva. U vrijeme Dubičke krajine nastava je održavana unutar dubičke tvrđave u zgradi kapetanije (danas se na njenom mjestu nalazi dječji vrtić) i župnom dvoru. Djeca su učila lijepo pisanje i njemački jezik, a na materinskom jeziku mogao se učiti samo vjeronauk. Osnovna svrha tadašnje škole bila je osposobljavanje potrebnog broja pismenih mladića za potrebe krajiške vojske. Iz jednog izvješća školske komisije od 18. listopada 1781. saznajemo da školu u Dubici pohađa 68 učenika. Učitelj je bio Antun Muller, a katehizam je predavao župnik Kazimir Bihakčić. Tijekom godina broj učenika se mijenja, a školu sve više pohađaju i djevojčice.

Školstvo u Hrvatskoj Dubici vrlo je starog datuma i u svojim počecima vezano je uz crkvu. Dolazak templara, hospitalaca, dominikanaca i pavlina značajno je utjecao na Dubicu i njezine stanovnike ne samo u vjerskom nego i u društvenom, gospodarskom, kulturnom i političkom smislu. Iz crkvenih spisa vidljivo je da su svećenici i redovnici podučavali čitanju i pisanju, molitvi te računanju.

Slika 2 Dekret iz 1912. o imenovanju školskog nadzornika za pučku školu u Dubici

Slika 3 Peti razred, slikano krajem 20-ih god. prošlog stoljeća

Sve reforme školstva zahvaćale su i Hrvatsku Dubicu, a osim osnovne škole, u vrijeme Habsburške Monarhije i I. Jugoslavije u Hrvatskoj Dubici postojali su tečajevi šivanja, krojenja i izrade ručnog rada. Dubičani u vrijeme Habsburške Monarhije pohađaju šegrtske škole u Kostajnici i Sisku, a za vrijeme I. Jugoslavije trgovačke i šegrtske škole u Bosanskoj Dubici. U razdoblju 1951. – 1959. u Hrvatskoj Dubici djelovala je i dvogodišnja škola za učenike u privredi mješovita struka, ŠUP.

Kada su u dubičkoj crkvi Presvetog Trojstva 1835. godine postavljene orgulje, djeca i građani poučavani su u pjevanju crkvenih pjesama.

Slika 4 Školska godina 1931./1932.

Slika 5 Proslava dana škole 1940.

Slika 6 Dubički učenici 40-ih godina

U 20. st. škola mijenja lokaciju. Tijekom prve polovice stoljeća učenici školu pohađaju u zgradi na čijem je mjestu kasnije izgrađena zgrada današnje pošte. U 2. pol. 20. st. nastava se seli u zgradu koja je izgrađena na mjestu Napoleonovog magazina (današnji prostor Komunalca). Sadašnja zgrada sagrađena je 1975., a 2006. godine uz nju je nadograđena sportska dvorana.

Slika 7 Glavna ulica, desno se vidi nekadašnja zgrada škole (danas se na njenom mjestu nalazi zgrada pošte)

Slika 8 Školsko dvorište zgrade izgrađene na mjestu Napoleonovog magazina

Slika 9 Ulaz u zgradu škole sagrađenu 1975.

Škola je tijekom vremena mijenjala i naziv. Godine 1945. osnovana je kao OŠ „Dubica“, a 1960. mijenja naziv u OŠ „Petar Mećava“. U to vrijeme djelovala je matična škola te četiri područna odjela. Nakon Domovinskog rata škola mijenja naziv u OŠ Ivo Kozarčanin te rad započinje u školskoj godini 1996./1997. s ukupno 71 učenikom povratnikom. Danas školu pohađa 120 učenika, a zaposleno je ukupno 30 djelatnika. Škola je od 2006. godine članica međunarodne organizacije Eko-škola. Kao Eko-škola posebnu pažnju posvećuje eko projektima koje provodi u suradnji s lokalnom zajednicom i vanjskim partnerima. Sudjeluje na natjecajima vezanim za ekologiju i zaštitu okoliša. Prije dvije godine škola je dobila srebrni status, a ove godine stekla je pravo na zlatni status kao priznanje za deset godina neprekidnog statusa Eko-škole.

Slika 10 Na satu ručnog rada, slikano 23. 4. 1960., 7.c razred

Slika 11 7.c razred, slikano 1960.

Slika 12 Osnovna škola iz 1948.

Slika 13 Dubički učenici, slikano sredinom 60-ih god.

Slika 14 Učenici završnog razreda osnovne škole s učiteljima, slikano krajem 60-ih

Slika 15 Školska priredba

Maskenbal

Valentinovo

15. veljače u školskoj dvorani organiziran je ples za sve učenike škole povodom Valentinova. Oduševljena publika pljeskom je podupirala najhrabrije natjecatelje. Oni najbolji, najizdržljiviji i najspretniji dobili su čokolade. Učenicima se ovaj način obilježavanja svidio i sigurno ćemo ga ponoviti i iduće godine.

Pobjednici plesa

Dan materinskog jezika

Međunarodni dan materinskoga jezika obilježava se 21. veljače s ciljem unapređivanja, učenja i razvoja materinskog jezika te njegovanja jezične i kulturne različitosti i višejezičnosti.

Materinski ili materinji jezik je termin kojim označavamo prvi jezik koji neka osoba nauči u svojoj obitelji. Stručnjaci tvrde da je znanje materinskog jezika vrlo važno pri formiranju mišljenja, a istraživanja pokazuju da osoba koja nije svladala svoj materinski jezik ima problema s učenjem ne samo drugih jezika već i s učenjem uopće.

Hrvatski jezik je jezik pun razumijevanja, ljubavi i osjećaja. To je jezik kojim se služe svi stanovnici Lijepa Naše. Ljudi iz raznih zemalja dolaze upravo zbog jezika, ali i zbog ljepote u kojoj živimo. Svaki dan koristimo se našim jezikom. Svi ga volimo i njime se ponosimo. I da odemo na kraj svijeta hrvatski će nam jezik uvijek biti u mislima i srcima. To je naš jezik, naša ljubav!

Tatjana Lukić, 8. r.

Hrvatski jezik je jezik moj
Moj ponos, moja slava.
Da nema njega
Ne bi bilo Hrvata.
Hrvatska je naša zemlja
Slobodna i lijepa.
U njoj smo se rodili
S njom odrastamo
Nju volimo.

Andrea Radić, 8. r.

Hrvatski jezik volim
I za njega se svaku večer molim.
Poštujem jezik svoj
Kao što ga poštuje i otac moj.
Prelijep je jezik taj,
Prelijep kao sunčev sjaj.

Zvonimir Vuga, 8. r.

Za mene je hrvatski jezik jedan od najljepših jezika. Moje prve izgovorene riječi bile su na hrvatskom jeziku. Taj bogati jezik u meni budi mnoga sjećanja, a predivna himna topi srca mnogim ljudima. Ove riječi posvećujem tebi, jeziče moj, zauvijek u duši i srcu bit ćeš mom.

Antonela Lončar, 8. r.

Dan ružičastih majica, 24. veljače 2016.

Dan ružičastih majica, poznatiji kao Pink Shirt Day, program je prevencije vršnjačkog nasilja, a obilježava se zadnje srijede u mjesecu veljači. Ideja je nastala u znak protesta zbog incidenta koji se dogodio u jednoj školi. Inicijativom školskih kolega na konstruktivan i inteligentan način riješeno je sustavno zlostavljanje dječaka, posvećenog podršci liječenju teško bolesne majke zbog koje je u školu i nosio ružičastu majicu.

Ružičaste majice, koje su solidarno s dječakom nosili njegovi školski kolege, postale su prepoznatljiv simbol inicijative, i kasnije, međunarodno prepoznate obljetnice.

Učenici 4. razreda sa svojom su učiteljicom Ivanom Šestić Dragić ove godine prvi put obilježili Dan ružičastih majica kako bi podržali borbu protiv vršnjačkog nasilja. Nosili su majice ili druge odjevne predmete ružičaste boje te kreirali poruke koje govore o borbi protiv nasilja.

Akcija „Zagrli za rijetke“

Akcija se provodi povodom Međunarodnog dana rijetkih bolesti koji se obilježava 29. veljače, a cilj je upoznati javnost s potrebama i problemima osoba koje boluju od rijetkih bolesti. Učenici nižih razreda uključili su se u ovu akciju što pokazuje fotografija snimljena u holu škole.

Rijetke bolesti su one bolesti koje se javljaju na manje od 5 pojedinaca na 10 000 stanovnika. U Europi od njih boluje oko 6-8% cjelokupne populacije, a procjenjuje se da u Hrvatskoj ima oko 250.000 oboljelih od rijetkih bolesti.

Oboljeli od rijetkih bolesti osobito su izolirani i ranjivi te isključeni iz društva koje ih ne razumije i stigmatizira, povrh svih drugih tegoba s kojima se moraju nositi uslijed svoje bolesti. Cijela obitelj osobe koja je oboljela od rijetke bolesti pod utjecajem je bolesti voljene osobe i često postaje marginalizirana te psihološki, socijalno i ekonomski ranjiva.

Svatko od nas može doprinijeti tome da se njihov glas čuje u cijelom svijetu te ostane zabilježen u povijesti. Iskazivanje osjećaja grljenjem može smanjiti rizik od bolesti srca, ublažiti stres, osloboditi umora, poboljšati imunitet i ublažiti simptome depresije pa im stoga pokažimo da barem jednim zagrljajem mislimo na njih.

Suradnja s knjižnicom

Narodna knjižnica i čitaonica "Ivo Kozarčanin" i škola surađuju već godinama, a uspješna suradnja nastavila se i u ovoj školskoj godini. Učenici su organizirano posjećivali knjižnicu koja je organizirala brojne aktivnosti: kreativne radionice, igraonice, izložbe, predstave, predstavljanja knjiga, projekcije filmova i predavanja.

Najčešći posjetitelji knjižnice su učenici 1. razreda. S učiteljicom Ksenijom Detković oni redovito posuđuju knjige, čitaju dječje časopise i sudjeluju u različitim edukativnim radionicama. Radionice se organiziraju u dogovoru s knjižničarkama, a cilj radionica je djeci približiti i na

zanimljiv na način prezentirati određene pojmove i pojave. Za prvašice je tako organizirana radionicu na temu vjesnika proljeća. Nakon razgovora o proljeću i vjesnicima proljeća, učenici su izrađivali jedan od najčešćih vjesnika proljeća u našem kraju – jaglac.

Radionica na temu enciklopedije organizirana je za učenike 3.r. Naučili su što je enciklopedija i koje vrste enciklopedije postoje. Zatim su sami izabrali neki pojam iz enciklopedije, objasnili ga, nacrtali i obojili. Učenik s najuspješnijim radom dobio je simboličnu nagradu, a učiteljica Đurđica Ilijević obećala je da će uvezati radove kako bi razred imao svoju malu enciklopediju.

U knjižnici je treću godinu za redom obilježena manifestacija Noć knjige, koja se organizira u povodu Svjetskog dana knjige. Aktivnosti su počele od jutra kada su učenici 3. r. sudjelovali na radionici na kojoj su se čitali ulomci iz dječjeg romana *Čudnovate zgrade šegrta Hlapića* Ivane Brlić-Mažuranić. Nakon toga nacrtali su i timski obojili lik šegrta Hlapića.

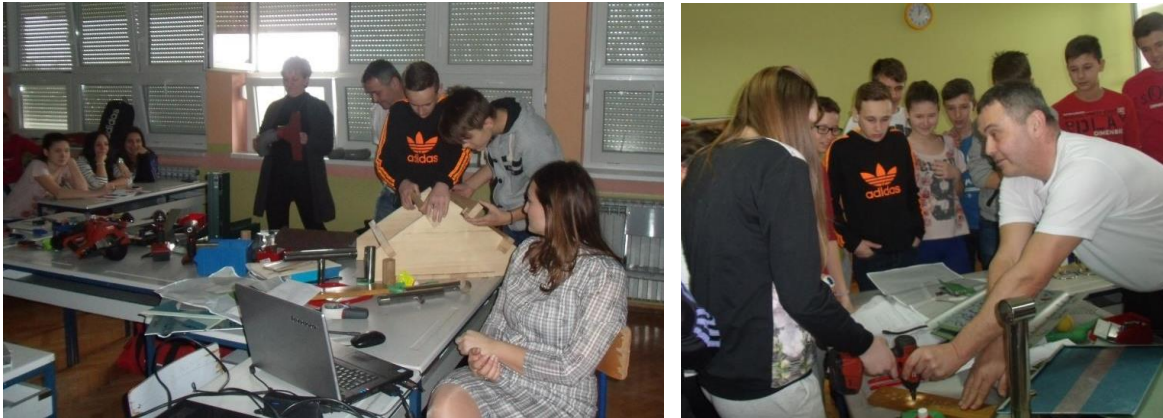
U travnju su knjižnicu posjetili i učenici 4. razreda koji su sa svojom učiteljicom pogledali izložbu udruge DLAN iz Novske, a zatim je za njih organizirana radionica. Učenici su za potrebe izrade vlastitog herbarija sakupili različite biljke. Kako nisu znali kako se neke biljke zovu, u različitim enciklopedijama biljnog svijeta pronalazili su nazive za svoje biljke. Istraživanje je bilo vrlo uspješno te je ostao mali broj prešanih biljaka za koje nisu uspjeli pronaći ime.

Učenici 5. razreda s učiteljicom hrvatskog jezika pogledali su dvije projekcije dječjih filmova, a knjižnicu je posjetio i 7. r. u pratnji razrednice Štefice Debogović.

Učini obr(a)t

Provedbom projekta „Učini obr(a)t“ promiču se deficitarna obrtnička zanimanja na području Sisačko-moslavačke županije. Projekt je 9. ožujka prezentiran učenicima 8. razreda naše škole, a cilj mu je potaknuti učenike da se odluče na upis deficitarnih obrtničkih zanimanja, što bi pomoglo razvoj poduzetništva i obrtništva. Nositelj projekta je Sisačko-moslavačka županija, a projekt dijelom financira Europska unija.

Posjetitelji su učenicima najprije održali predavanje o vrsti i naravi deficitarnih zanimanja te o mogućnostima stipendiranja takvih zanimanja, a zatim su im predstavili rad s raznim građevinskim, tesarskim, bravarskim i drugim oruđima prilikom čega je svaki učenik našao ponešto od interesa. U sklopu istog projekta učenici zainteresirani za obrtnička zanimanja 9. svibnja posjetili su Obrtničku školu u Sisku.

Projekt „Drugi“

2016. godina posvećena je interkulturalnom obrazovanju koje označava razumijevanje, uzajamno poštovanje i dijalog između pripadnika različitih kultura i na taj način stvara uvjete potrebne za život u multikulturalnom društvu.

S obzirom na sva globalna zbivanja (izbjegličke i humanitarne krize) važno je njegovati interkulturalne vještine, toleranciju i pluralizam. Projekt „Drugi“ znači upravo to – razumjeti „drugoga“, biti u interaktivnom odnosu s njim, govoriti, slušati te komunicirati, a cilj ovog projekta je stvoriti platformu s dostupnim audio–vizualnim sadržajima na temu „Drugi“.

Učenice 7. razreda naše škole, Gabriela Glavinić, Jurja Krištofić i Anamarija Milas, sudionice su ovog projekta kao kreatorice audio–vizualnog sadržaja. U sklopu projekta snimile se video reportažu u kojoj su predstavile svoju školu te video reportažu na temu „Koliko smo tolerantni i susretljivi prema starijim osobama?“ Intervjuom s osobom treće životne dobi, prikazale su njezin portret, njene stavove, osobine, vrijednosti, okolinu te aktivnosti.

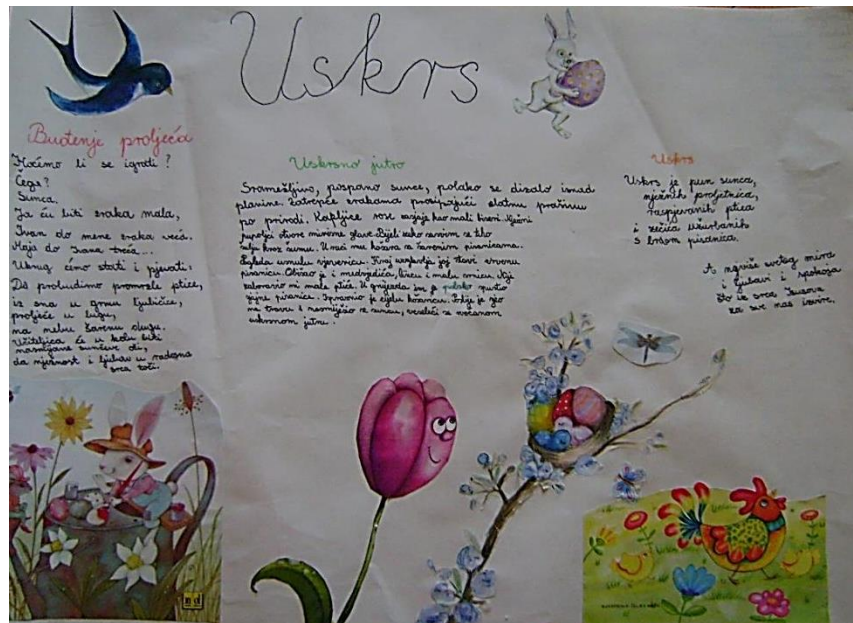
Autor: Željka Vuković, voditeljica projekta

Uskrs

Likovni radovi učenika viših razreda

Plakati učenika 6. r.

Izlet u Lonjsko polje

Dana 6. svibnja 2016. učenici 5. i 6. razreda išli su na terensku nastavu u Park prirode Lonjsko polje. S polaskom iz škole u 8:56, laganom vožnjom krenuli smo prema rijeci Savi. Do odredišta smo stigli zabavljajući se i pjevajući dječje pjesme. Ondje smo se ukrcali na brod i započeli ugodnu i zanimljivu vožnju Savom. Dok smo se vozili, vidjeli smo nekoliko riba i pticu zvanu kormoran. Vozili smo se do ušća rijeke Une i gledali kako se prelijepa plavozelena Una ulijeva u čudesnu rijeku Savu. Kod ušća smo se okrenuli i krenuli natrag prema obali. Nakon što smo se iskrcali krenuli smo prema selu Krapje. Ondje smo najprije pogledali prezentaciju o Parku prirode Lonjsko polje. Nakon prezentacije odgovarali smo na pitanja naše voditeljice i razgovarali, a zatim smo krenuli u edukativnu šetnju kroz selo u kojem je kao rijetko gdje očuvana tradicijska posavska arhitektura građena od glasovite posavske hrastovine.

Obilazak sela završili smo ispunjavanjem radnih listića na terasi s lijepim pogledom. Kada smo riješili listiće mogli smo otići u suvenirnicu. Na povratku smo stali u slastičarnici u Jasenovcu. Tamo smo kupili sladoled (preporučujem vam da odete tamo). Sa sladoledom u rukama i pjesmom na usnama nastavili smo dalje. Oko 12:40 bili smo u Hrvatskoj Dubici gdje smo se morali rastati od naših učiteljica. Bio je to super izlet pun pjevanja, zabave, roda, labudova, goveda s ogromnim rogovima, riba i selfieja.

Marina Kremenjaš, 6. r.

Posjet kinu u Novskoj

19. veljače svi učenici škole bili su u kinu u Novskoj. Gledali su animirani 3D film *Robinson Crusoe*. Film se najviše svidio učenicima 1. razreda kojima je ovo bio prvi posjet kinu organiziran u sklopu škole. Učenici 7. razreda koji su pročitali roman *Robinson Crusoe*, zaključili su da se film u mnogočemu razlikuje od knjige.

Predstava

Mađioničar za djecu, Jozo Bozo, održao je 13. svibnja predstavu za učenike nižih razreda. U predstavi je izveo mnoštvo trikova koje su naši učenici popratili obilnim smijehom i izvrsnim raspoloženjem.

Mala škola

Malu školu ove godine polazi 14 učenika. Program se provodi tijekom travnja i svibnja, a cilj je pripremiti učenike za polazak u osnovnu školu. U grupnim i individualnim oblicima rada, igrom i istraživačkim aktivnostima, potiče se razvoj vještina i sposobnosti za usvajanje školskog gradiva. S učenicima u maloj školi radi učiteljica Suzana Velešnjak.

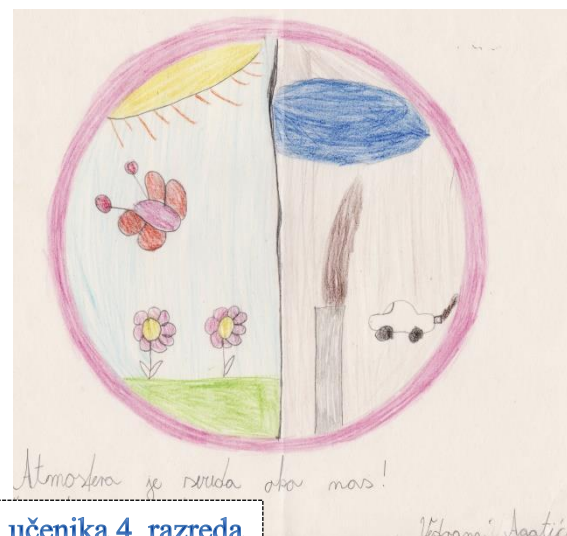

NAŠI RADOVI

Eko kutak

Naša škola ima status eko-škole već punih 10 godina, a zlatni status od ove godine. Kao eko-školi dužnost nam je posebno se brinuti o okolišu i planetu Zemlji. Razvrstavamo smeće na papir i plastiku, imamo velik broj koševa za smeće u školskom dvorištu, prikupljamo čepove plastičnih boca te redovito organiziramo ekološke akcije. O tome kako je važno održavati okoliš čistim i ne zagađivati ga, redovito slušamo pod nastavom biologije te prirode i društva, ali i pod ostalim predmetima. Smeće trebamo baciti u koševе, pokupiti ga kada ga vidimo na podu te ne smijemo kidati i uništavati biljke. Na taj način Zemlju činimo čistom, a naš okoliš svakodnevno ljepšim.

Radovi učenika 4. razreda

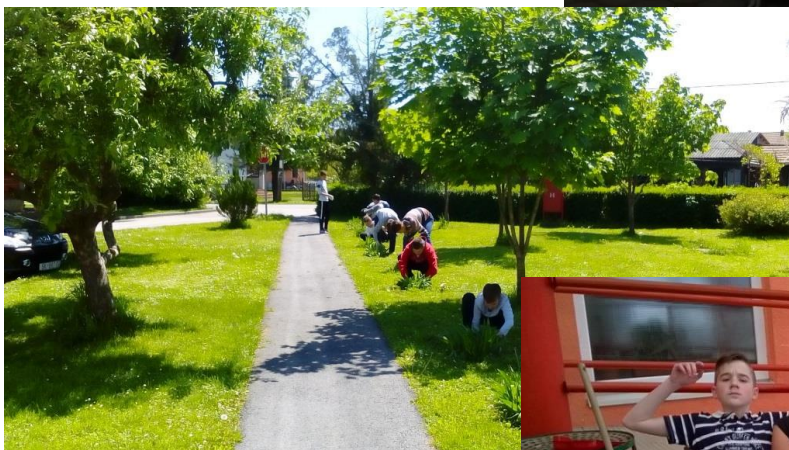
Zelena čistka

U školi se posebna pozornost posvećuje pitanjima smanjivanja i zbrinjavanja otpada,

racionalnog korištenja energije i vode i uređivanju školskog okoliša. Stoga su se učenici i učitelji naše škole i ove godine pridružili akciji *Zelena čistka*. Akcija je održana u ponedjeljak, 25. travnja s ciljem uređenja školskog okoliša. Naši su učenici pokupili sve vrste otpada koji su pronašli u širem

i užem krugu škole, uredili kamenjar, okopali cvijeće i naš okoliš učinili još ljepšim mjestom. Svi su uživali u zajedničkom radu i druženju.

U školi je i ove godine provedena akcija prikupljanja elektroničkog i elektrotehničkog otpada. Cilj akcije je podizanje svijesti učenika i građana o potrebi preuzimanja odgovornosti u stvaranju i načinu odlaganja otpada te suzbijanje i čišćenje divljih odlagališta otpada.

EE otpad velika je prijetnja za okoliš ako se adekvatno ne zbrinjava jer sadrži štetne tvari, no mnogi se materijali iz elektroničkih uređaja mogu reciklirati i ponovo koristiti. Učenici i svi koji su im pomogli u prikupljanju EE otpada pokazali su visok stupanj ekološke svijesti i brige za okoliš.

Akcija prikupljanja starog papira – *Zeleni korak*

Ova akcija organizira se u našoj školi svake godine, a ima edukativno, ekološko i ekonomsko značenje. Učenici su se tijekom trajanja akcije natjecali tko će u školu donijeti više starog papira.

ODVOJENIM SKUPLJANJEM PAPIRA I RECIKLIRANJEM ISTOG:

- ČUVAMO ŠUME
- NE ZAGAĐUJEMO VODU
- ŠTEDIMO ENERGIJU I PRIRODNE RESURSE
- ŠMANJUJEMO KOLIČINU OTPADA NA ODLAGALIŠTIMA

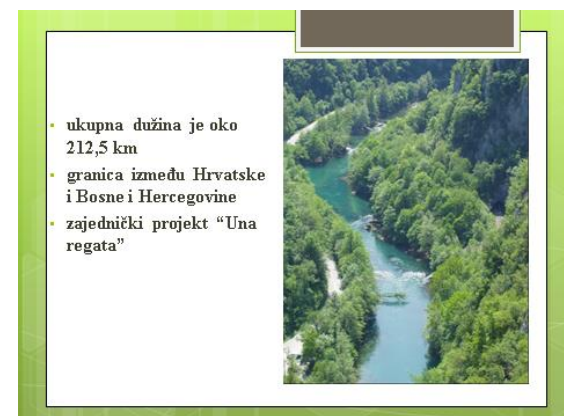
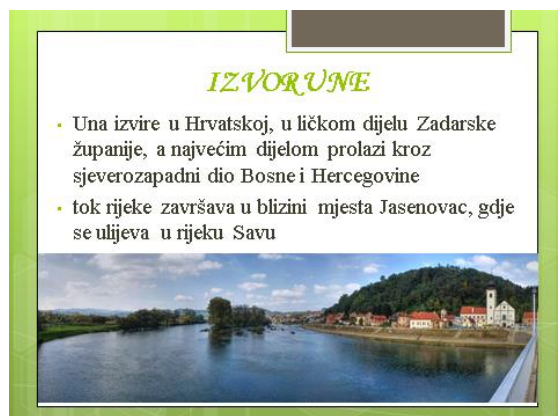
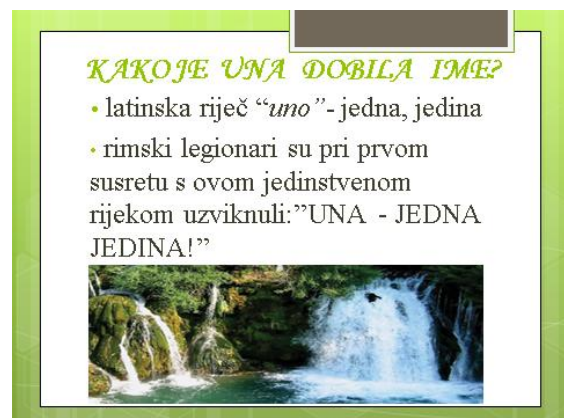
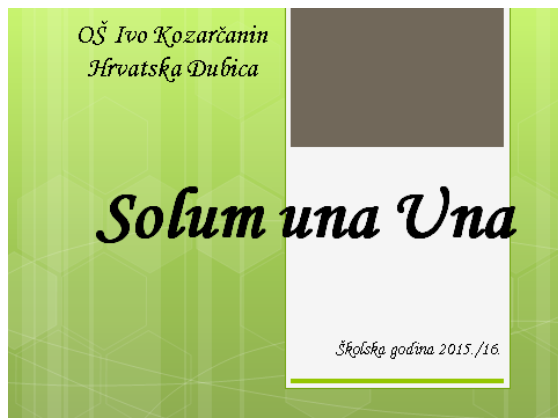

Projekt *Solum una Una*

Projektom *Solum una Una* učenici 6. r. prijavili su se na natječaj *Mali ekolozi – velike nagrade*. Cilj natječaja je probuditi svijest o zaštiti okoliša i prirode među učenicima osnovnih škola te potaknuti proaktivan stav u zaštiti okoliša i prirode.

Učenici su istražili koji su najveći problemi u zaštiti okoliša i prirode u našem mjestu, osmislili moguća rješenja tih problema te krenuli u provedbu projekta. U sklopu projekta učenici šestog razreda održali su predavanje učenicima od 1. do 4. razreda o rijeci Uni i onečišćenju voda. Predavanjem su htjeli osvijestiti učenike o potrebi zaštite naše rijeke, ali i upoznati ih s biljnim i životinjskim svijetom Une.

Autor: Matea Cvitanović, voditeljica projekta

- u vodama Une živi **28 različitih vrsta riba** od kojih neke dostižu težinu preko 30 kilograma
- pored rijeke raste i gotovo **dvije stotine različitih vrsta biljaka** od kojih je jedna rijetka biljka Campanile Unensis u narodu čuvena kao „Unska zvončica“

Onečišćenje voda

NAJVIŠE OTPADA JE PLASTIKA

- plastična vrećica proizvodi se od polietilena, naftnog derivata kojemu treba gotovo 1000 godina da se razgradi
- u svijetu se godišnje koristi oko 500 milijardi plastičnih vrećica
- ako recikliramo ili preradimo 20 % plastike, to teorijski znači 150 milijuna plastičnih boca, koje samo u jednoj godini završe na otpadu ili još gore – u prirodi!

UTJECAJ NA ŽIVOTINJSKI SVIJET

- životinje i ptice zamijene otpad za hranu
- kemikalije u plastici mogu djelovati kao otrov, a ovisno o dozi mogu i trajno oslabiti ili pak ubiti životinju
- životinje se mogu zaplesti u plastične ostatke, ribarske mreže i užad

ZAŠTITIMO UNU

- reciklirajmo plastiku
- koristimo platnene vrećice, kako plastične ne bi završile u rijeci
- kad se kupamo u Uni, uvijek pazimo da svoje smeće pokupimo kako ne bi onečišćavalo rijeku i obalu

TKO JE GLAVNI UZROK ZAGAĐENJU VODA?

**Projekt je prošao u drugi krug
pa im želimo da uđu u finale i
osvoje vrijedne nagrade.**

Eco-School Global Scrapbook

Eco-School Global Scrapbook je projekt kojim se želi ostvariti komunikacija između različitih zemalja i škola izrađujući scrapbook. Naša je škola ostvarila komunikaciju sa školama u Španjolskoj, Turskoj i Hrvatskoj. Scrapbook je bilježnica, koju učenici uređuju s motivima našeg mjesta, države i svojim crtežima, a zatim ju šalju u državu s kojom su razmijenili adresu. Učenici 4. razreda izrađivali su scrapbook koji se šalje u Tursku, dok su učenici njemačkog jezika viših razreda poslali svoj scrapbook u Čadavicu i Seville te sad s nestrpljenjem čekaju njegov povratak.

Autor: Matea Cvitanović, voditeljica projekta

Scrapbook učenika iz Turske

Učenici 4. razreda traže Tursku na globusu, a zatim izrađuju materijale za scrapbook

Dio scrapbooka naših učenika

Majčin dan

Ususret Majčinom danu drugaši su odlučili majkama posvetiti cijeli tjedan. Opisivali su majku na satima hrvatskog jezika, čitali pjesme i priče o majkama, istraživali sve o Majčinom danu, smišljali svaki dan kako joj olakšati poslove kod kuće i kako joj pokazati ljubav i zahvalnost za svaku toplu riječ koju im je u životu pružila.

Mama

Moja mama je vrijedna. Pomaže mi pisati zadaću. Ispunjava mi želje. Dobra je i voli pomagati drugima. Ima smeđe oči i smeđu kosu. Volim s njom provoditi vrijeme. Obožava banane i jagode.

Julia Barbarić

Mama

Moja mama je dobra i draga. Ima lijepe plave oči i smeđu kosu. Pomaže mi pisati zadaću. Igra se sa mnom i bratom. Nije sramežljiva. Obožava se kupati s nama na Uni. Ona je meni najbolja.

Ema Blažević

Mama

Ima smeđe oči i kosu crnu kao noć. Dragaa je i lijepa. Svakome će pomoći. Vrijedna je i snalažljiva. Prirodu i životinje obožava. To je moja mama.

Lucija Maja Vukšić

Moja mama

Mamu volim beskrajno. Crtam joj svakakve crteže. Ona voli mene koliko i ja nju. Ima smeđe oči, crnu kosu i lijepo lice. Voli cvijeće.

Ivan Bošnjak

U petak su uz pomoć učiteljice organizirali priredbu te na taj način razveselili sve prisutne mame. Svojim trudom i veselim nastupima izmamili su osmijehe na njihovim licima.

Na kraju priredbe mame su dobile čestitke u obliku srca koje su izradili učenici kao mali znak pažnje i zahvale.

Haiku

Na satu hrvatskog jezika učenici 6. razreda pisali su haiku. Haiku je kratka pjesma japanskog podrijetla koja se sastoji od 17 slogova raspoređenih u tri stiha (5 – 7 – 5 slogova). Pjesnici katkad odstupaju od tog broja slogova, ali pravi haiku ne bi trebao imati manje od dvanaest ni više od dvadeset slogova ukupno. Haiku nema naslova, a tematski najčešće obuhvaća prirodu i čovjeka u njoj.

Proljeće stiže
Priroda se budi i
sve je u cvatu.

Mario Deronja

Latice trešnje
Pale su mi na ruku.
Sve se razbudi.

Marina Kremenjaš

Sve je zeleno.
Cvijeće lijepo miriše.
Leptiri lete.

Valentina Tepić

Oblaci bijeli
Putuju po nebu i
Vjetar ih nosi.

Kristina Gherlita

Ptice pjevaju
Jorgovani mirišu
Dođe proljeće.

Lucija Đurđević

Plavi cvjetići
Visoka bijela breza
Trešnja procvjeta.

Marina Kremenjaš

Umorne grane
Od snijega se savile
I iskrivile.

Ivana Knežević

Proljeće je tu
Jorgovani mirišu
jabuke cvatu.

Valentina Tepić

Sve je procvalo.
Cvijeće šareno cvjeta.
Sunce nas grije.

Ivana Dujmović

Osmaši

Kada smo krenuli u 1. razred nismo ni slutili da će tako brzo doći kraj. Sada smo već 8. razred i sve je tako brzo prošlo. Stvorili smo uspomene, sprijateljili se, ali i mnogo puta svađali. Često smo lomili stvari, ali kada se radi o nečem ozbiljnijem lako se dogovorimo. Uz sve to imamo i odličnog razrednika koji nas uvijek spašava kada smo u problemima.

Naša priča počela je u 1. razredu. Onako mali shvaćali smo školu kao mjesto za igru, kao pojam zabave, no brzo smo promijenili mišljenje jer škola nam je kasnije zadavala probleme kojima se nismo zamarali kada smo bili manji. Svima nam je žao što sve tako brzo završava. Cijelo djetinjstvo proveli smo zajedno, a sada svatko ide svojim putem. Čekaju nas mnoge važne odluke, a jedna od njih upravo je pred nama – koju srednju školu odabrati.

U našem razredu sada je dvadeset i jedan učenik. Svi smo jako različiti pa nam nikad nije dosadno. Iako sada jedva čekamo krenuti dalje, sigurna sam da ćemo kasnije shvatiti da nam je osnovna škola bila najljepše vrijeme u životu jer pravi problemi dolaze tek kasnije. Škola nema puno učenika pa se svi međusobno poznajemo i družimo. Imamo odlične učitelje i djelatnike škole i teško nam se od njih rastati. Želim cijelom svom razredu da upiše željenu srednju školu i da svi uspiju u životu!

Nakon našeg odlaska škola će biti puno tiša, ali vjerujem da će se na to svi lako naviknuti.

Katarina Kukolj

Pjesma o 8. razredu

Osam godina u školi smo istoj bili,
Učiteljima bez obzira na sve i dalje smo mili.
Za praznike smo živjeli
Jer bi u školi uvijek nešto skrivili.
Derali se, svađali, glavobolju zadavali,
Razne fore slagali, učiteljima ponekad lagali,
Za dvojku se borili.
Sad smo se umorili, velika prijateljstva stvorili.
Ali brzo svatko svojim putem kreće,
Ovaj 8. razred nikad se zaboraviti neće.

Lorena Šimić

Una kao inspiracija

Ljepota prava
Rijeka vrijedna pjesama
Una je jedina.

Marina Kremenjaš, 6. r.

Una je lijepa,
Una je divna,
Puna sreće i vode.
Nikada neće nestati.
Una je sretna zbog kiša,
Ali ne zbog smeća.

Ivan Ponjavić, 6. r.

Una se u proljeće ističe zelenom bojom. Meni je najljepša ljeti kada odrasli i djeca jedva čekaju da se u njoj rashlade. Tada se i ja svaki dan kupam na Uni. Una je jako bistra i u njoj ima puno riba, i velikih i malih. U Uni ima i brzaka. Moji prijatelji i ja volimo skakati u vodu, a volim i roniti u njoj. Rijeka Una je prelijepa i drago mi je što živim blizu nje. Jedva čekam ljeto da se opet mogu kupati, roniti i plivati.

Ivana Dujmović, 6. r.

Rijeka se pružila
O kamen udarila.
Gdje kap se odbila,
Vrba je nagnula.
Kad prodoše Rimljani stari
Kraj ove vode,
Vidjeli su njene čari
I ona Una sad se zove.

Mislav Mihaljević, 6. r.

Srebrni kamen
Sjaji kao dijamant
Voda ga ljubi

Zelene grane
Zasljepljujuća voda
Kamen u vodi.

Marina Kremenjaš, 6. r.

4. razred

Učenici 4. razreda sudjelovali su u 4. kreativnom likovnom natječaju Dukata „Volim mlijeko“ na temu zajednički doručak.

U znak zahvale za uspješno sudjelovanje dobili su priznanja.

Učenica Matea Lončar članica je Jasenovačkog atletskog kluba. Osvojila je 2. mjesto među učenicama 4. razreda u bacanju vortexa na klasifikacijskoj ERSTE plavoj ligi u Zagrebu.

NAŠI RADOVI

Radovi učenika

Sreća na dlanu

Sreća je pojam
Što nitko objasniti ne zna.
Sreću svatko čuva,
Ima ju svakoga dana.
Sreću čini puno stvari.
Sreću imaš u svakome danu,
sreća je kao na dlanu.

Mislav Mihaljević, 6. r.

Dječje suze

Dječje se suze
Ko pčele roje.
U njima se vide
Sve dugine boje.

I treba znati
U tome roju
Odabrati dječju
Najdražu boju.

Iako dijete
I dalje grca,
Polako se topi
Kamen sa srca.

Anamarija Gherlita, 7. r.

Prezent

Danas u školi na sav glas
Učiteljica više prezent i gleda u nas.
Prezent i glagole ne volimo baš,
Ali učiti moramo to se zna!
Prezent moramo znati svi,
Težak je i ljuti smo već mi.
Prezent izriče radnju u sadašnjosti.
Što mislite hoće li nam trebati u budućnosti?

Lucija Barić. 6.r.

Veselje

Kad se jutrom budim
 Kad je sunčan dan
 Veseo sam tada
 Jer mogu ići van.
 Sunce mi se smiješi,
 Suncu pozdrav dam.
 Veseo sam, veseo,
 Pozdrav šaljem vam.

Mateo Poljak, 6.r.

Uskrs

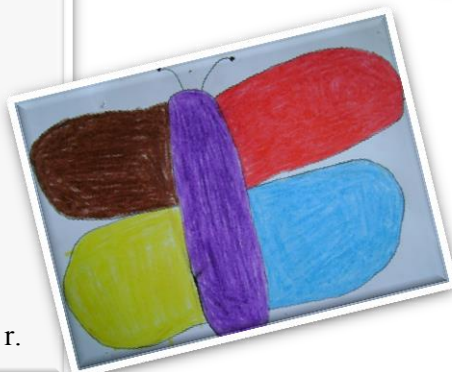
Boja za jaja
 Košarica bijela
 Na današnji dan
 Obitelj je cijela.

Za posvetu hrane
 U crkvu se ide
 Da ljudi vide
 Molitvu za lijepe dane.

Ne plače ni'ko
 Veseli se svak
 Ne radi trgovina
 Ne vozi vlak.

Roditelji na godišnji
 Djeca iz škole
 Bježe na odmor
 Kojeg svi vole.

Mislav Mihaljević, 6. r.

Travanjske vijesti

Danas se šire
 Strašne vijesti:
 Životinje nisu
 pri zdravoj svijesti.

Nemir vlada
 U cijeloj kući
 Jer jedna mačka
 neće kući!

Panika vlada
 nemir i rat,
 grabe se karte
 za put u sat.

Čuli smo zatim
 Zastrašujuću priču
 Bikovi više
 Neće da riču.

Slonice sve
 Na jednome mjestu
 Smislile jednu
 Veliku dijetu.

Na kraju vlasti
 Ne znamo dalje
 Sve su to
 Travanjske šale.

Karla Glavinić, 4.r. 5

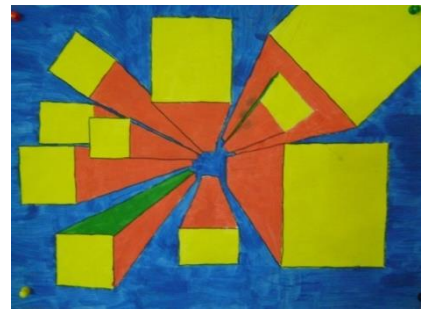
S praga osnovne škole gledam svoju budućnost

Kada sam prije osam godina krenula u školu, igra s prijateljima bila mi je na prvom mjestu. Iako se pomalo i učilo, meni je sve to predstavljalo zabavu. Željela sam zauvijek ostati u prvom razredu, bez obaveza i problema koji dolaze u višim razredima. Tih osam godina tako je brzo prošlo da još uvijek nisam svjesna da je došlo vrijeme rastanka s dobrim prijateljima i najboljim nastavnicima.

Danas razmišljam hoću li uspjeti ostvariti svoje želje i snove. Još mi je malo vremena ostalo da odlučim što dalje, dolazi novo razdoblje u mom životu koje određuje moju budućnost. Radujem se raznim poznanstvima i novim iskustvima.

Nadam se da ću većinu svojih ciljeva ostvariti, da ću izabrati zanimanje u kojem ću uživati i u kojem ću biti uspješna. Vjerujem da me čeka jedno zanimljivo putovanje, pomalo zbunjujuće, ali u isto vrijeme lijepo i uzbudljivo.

Barbara Matanović, 8. r

KOLIKO JE SATI?

RADOVI UČENIKA 2. R.

Dubica u srcu

Dubica je selo malo
pokraj rijeke Une stalo.
Obale je njene krase
dok se svjetla ne ugase.

Dubica je selo moje.
Tu živimo i nas dvoje:
moj brat mali i ja,
volimo je to se zna.

Dubicu u srcu nosim
i njome se ponosim.
Mala je, ali lijepa
dok je s brda svatko gleda.

Oj, Dubice moja lijepa
Oj, Dubice moja mila
ulicama tvojim kročim ja
tebe volim nek' se zna.

Lucija Barić, 6. r.

Dubica

Selo moje malo
Dubica se zove.
U njoj je rijeka
plavozelene boje.

Najljepše je ljeti
u njoj roniti,
a u jeseni
ribe loviti.

Najviše me rijeka Una
za Dubicu veže,
i kad zimi s nje
labudovi bježe.

Oj, Dubice,
selo moje malo
baš te volim
jako, jako, jako.

Borna Idrizović, 6. r.